

nywanej na eksport według dokumentacji lub wymagań zamawiającego, produkcji przemysłu obronnego oraz produkcji maszyn, wykonanej na podstawie dokumentacji otrzymanej w ramach współpracy gospodarczej lub licencji, jeżeli zakup nastąpił w porozumieniu z głównym zainteresowanym.

2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Maszynowego przedstawi Prezesowi Rady Ministrów projekt uchwały regulującej tryb opracowywania dokumentacji technicznej w zakresie produkcji przemysłu obronnego.

§ 27. Wykonanie uchwały porucza się wszystkim zainteresowanym ministrom.

§ 28. Z dniem wejścia w życie uchwały traci moc uchwała nr 358 Prezydium Rządu z dnia 13 maja 1953 r. w sprawie trybu opracowywania dokumentacji technicznej, zatwierdzania prototypów i dopuszczania do seryjnej produkcji nowych typów maszyn i urządzeń (Monitor Polski Nr A-52, poz. 583) oraz przepisy wykonawcze, wydane na podstawie tej uchwały.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1182

ZARZĄDZENIE Nr 372 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie udostępniania danych liczbowych, informacji statystycznych i innych materiałów służbowych.

I.

Konieczność powiązania tematów badań naukowych z aktualnymi potrzebami życia wymaga częstokroć zapoznawania się przez pracowników nauki i studentów z materiałami służbowymi urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych oraz instytucji uspołecznionych.

Ze względu na zabezpieczenie tajemnicy państwowej i służbowej udostępnianie materiałów służbowych dla potrzeb nauki powinno następować przy zachowaniu trybu określonego w §§ 1 — 7.

§ 1. Kierownicy zakładów pracy udostępnią jawne materiały służbowe pracownikom nauki i studentom, którzy przedstawią pisemne zaświadczenie dziekana wydziału szkoły wyższej bądź kierownika placówki naukowo-badawczej zawierające:

- 1) nazwisko i imię osoby, której materiały mają być udostępnione,
- 2) temat oraz zakres pracy naukowej albo zajęć dydaktycznych,
- 3) uzasadnienie konieczności korzystania z odpowiednich materiałów służbowych, w szczególności dla ściślejszego powiązania pracy naukowej z aktualnymi potrzebami życia.

§ 2. Udostępnianie poufnych materiałów służbowych dla celów naukowych lub dydaktycznych wymaga zezwolenia właściwej władzy (organu), udzielonego na wniosek dziekana wydziału szkoły wyższej lub kierownika placówki naukowo-badawczej. Wniosek powinien zawierać dane analogiczne jak w zaświadczeniu, o którym mowa w § 1.

§ 3. Władzą (organem) właściwą do wydawania zezwolenia na korzystanie z poufnych materiałów służbowych dla celów naukowych i dydaktycznych w oparciu o wniosek, o którym mowa w § 2, jest:

- 1) przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) w porozumieniu z członkiem prezydium sprawującym nadzór nad właściwą jednostką organizacyjną, jeżeli materiały poufne dotyczą zakresu działania prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub prezydiów rad narodowych niższych stopni;
- 2) kierownik bezpośrednio nadrzędnej jednostki organizacyjnej nad zakładem pracy, którego poufne materiały służbowe mają być udostępnione, a w ministerstwach (urzędach centralnych) osoba wyznaczona przez ministra

(kierownika urzędu centralnego); minister może zastrzec poszczególne sprawy lub kategorie spraw do swej własnej decyzji.

§ 4. Udostępnianie pracownikom nauki tajnych materiałów służbowych może nastąpić wyjątkowo w uzasadnionych przypadkach na wniosek rektora szkoły wyższej lub kierownika placówki naukowo-badawczej (instytutu, zakładu) i wymaga zezwolenia właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub osoby przez niego upoważnionej.

§ 5. Władza (organ) właściwa do wydania zezwolenia powinna udzielić wnioskodawcy odpowiedzi w terminie 14 dni.

§ 6. Zezwolenie na korzystanie z poufnych lub tajnych materiałów służbowych powinno określać możliwie dokładnie, jakie materiały podlegają udostępnieniu oraz w jakim zakresie wolno je publikować i wykorzystywać do celów dydaktycznych. W zezwoleniu należy ponadto zaznaczyć, że do osoby korzystającej z poufnych lub tajnych materiałów służbowych mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zabezpieczeniu tajemnicy państwowej i służbowej, obowiązujące w danym zakładzie pracy.

§ 7. Ustalone w niniejszym zarządzeniu zasady postępowania stosuje się również w tym przypadku, gdy osoba przygotowująca pracę naukową jest jednocześnie pracownikiem zakładu pracy, z którego materiałów służbowych ma korzystać.

II.

Dla ułatwienia publicystom, dziennikarzom, pracownikom instytucji politycznych i społecznych korzystania z danych liczbowych i informacji statystycznych będących w posiadaniu prezydiów rad narodowych zarządza się, co następuje:

§ 8. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) mogą udostępnić informacje statystyczne i dane liczbowe dotyczące rozwoju życia gospodarczego i społecznego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy informacji statystycznych i danych liczbowych o charakterze tajnym lub poufnym oraz danych, o których mowa w art. 12 dekretu z dnia 31 lipca 1946 r. o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym (Dz. U. Nr 41, poz. 239).

§ 9. Przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) upoważnią kierowników wydziałów statystyki do:

- 1) udzielania i przekazywania danych liczbowych i informacji statystycznych, o których mowa w § 8,
- 2) koordynacji pracy wydziałów i zarządów prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) w przedmiocie udzielania i przekazywania danych liczbowych i informacji statystycznych.

§ 10. Przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) zobowiązują kierowników wydziałów statystyki do prowadzenia ewidencji udzielonych i przekazywanych informacji statystycznych i danych liczbowych.

§ 11. Udostępnianie informacji statystycznych i danych liczbowych następuje na zasadach ustalonych w części I niniejszego zarządzenia.

III.

§ 12. Traci moc okólnik nr 190 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 sierpnia 1952 r. w sprawie udostępniania pracownikom nauki i studentom materiałów służbowych instytucji państwowych (Monitor Polski Nr A-69, poz. 1051).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1183

ZARZĄDZENIE Nr 374 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania w okresie czasowego unieruchomienia całości lub części zakładów pracy z powodu braku węgla.

§ 1. 1. Postanawia się, że w razie czasowego unieruchomienia produkcji całości lub części zakładów pracy z powodu braku węgla robotników należy zatrudnić przy pracach remontowych, konserwacji urządzeń produkcyjnych zakładu oraz przy pracach porządkowych w zakładzie.

2. Zakład pracy może w porozumieniu z prezydium właściwej rady narodowej delegować pracownika na okres wstrzymania pracy w zakładzie do pracy na terenie miejscowości jego stałego zatrudnienia z utrzymaniem zasad wynagradzania określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 2. Robotnikom, którzy przez okres unieruchomienia produkcji zatrudnieni są przy innych pracach nie wynikających z ich normalnych obowiązków, należy wypłacać wynagrodzenie według ilości i jakości wykonanej pracy, z tym że nie może być ono niższe od przeciętnego wynagrodzenia z okresu ostatnich 3 miesięcy, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

§ 3. W stosunku do pracowników umysłowych, którzy są premiowani w zależności od wyników całego zakładu lub wydziału, w razie zatrzymania produkcji w całym zakładzie lub jego części należy dla obliczenia premii korygować plan produkcji o ilość i wartość wynikającą ze zmniejszenia produkcji za okres unieruchomienia zakładu lub jego części.

§ 4. Upoważnia się dyrektorów zakładów do udzielania w okresie unieruchomienia zakładu lub jego części bezpłatnych urlopów tym pracownikom, którzy wystąpią o przyznanie im takich urlopów, z zachowaniem uprawnień do wypłaty zasiłku rodzinnego.

§ 5. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia wykonawcze dla podległych im zakładów pracy.

§ 6. Wykonanie zarządzenia porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1184

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 8 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 28 stycznia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalania (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 oraz z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 stycznia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do

ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (Monitor Polski Nr 11, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 skreśla się pkt 3;
- 2) § 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 4. Przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych:

- 1) produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe radom narodowym, jeśli na artykuły te nie zostały ustalone jednolicie w skali krajowej ceny zbytu zgodnie z przepisami § 4 ust. 3 i 4 uchwały Rady Ministrów,